

De kvindelige Students Antal i Tyskland er stærkt stigende. Alene ved Berlins Universitet studerer for Øjeblikket 767, hvilket er over 100 mere end sidste Foraar, og udgør nu $\frac{1}{10}$ af de mandlige Students Antal. Dette bevirker, at selv de største Auditorier snart er overfyldt, saa at der nogle Steder ikke gives nye Tilhørere Adgang.

* * *

I Østrig synes Myndighederne snarere at være forud for »den offentlige Mening«, d. v. s. denne repræsenteret udelukkende af Mænd og kun i de Erhvervsgrene, som »trues af Konkurrencen« — saa er det jo mere forstaaeligt. De østrigske Myndigheder har nemlig givet Kvinderne Adgang til den højere tekniske Statsskole i Krakau og paataenker vist at give Adgang til andre tekniske Skoler ogsaa, og dette har affødt ikke mindre end 25 Protestmøder, deraf de 3 i Wien, af Teknikere, imod Kvindernes Adgang til de tekniske Skoler, og der er blevet vedtaget en Resolution, hvori der bl. a. fordres en øjeblikkelig Tilbagekaldelse af den allerede givne Tilladelse.

Overfor den politiske Kvindebevægelse er man i Østrig meget stræng. Der er nylig i Wien dannet en Kvindestemmeretsforening, hvis Opgave skulde være at virke for Kvindens fuldstændige Ligestilling med Manden i statsretlig social (samfundsmæssig), og materiel Henseende og i Særdeleshed for Erhvervelsen af Stemmeret for Kvinder til alle repræsentative Forsamlinger. Efter de østrigske Love skal en saadan Forenings Love stadfæstes af Myndighederne, og en Kreds af Kvinder overrakte da ogsaa disse Foreningens Love, men Stadfæstelsen blev nægtet under Henviisning til den østrigske Foreningslov af 15. Nov. 1867, § 30, hvori der staar: Kvinder og mindreaarige kan ikke være Medlemmer af politiske Foreninger*). Og Kvindestemmeretsforeningen erkendtes at være en politisk Forening, da dens § 2 i Lovene udtrykkelig betegnede det som Foreningens Formaal »at opnaa Kvindens Ligestilling med Manden i statsretlig Henseende og at erhverve Stemmeret for Kvinder til alle repræsentative Forsamlinger«.

Denne Nægtelse finder man i Tyskland og Østrig saa meget mere paafaldende, som Kvinderne netop i Østrig i enkelte Landsdele allerede er i Besiddelse af en indskrænket politisk Valgret.

* * *

Som et Kuriosum kan nævnes, at det første

*) En noget lignende Bestemmelse findes i alle de tyske Forbundsstats Lovgivning, saa at den tyske Kvi- de temmeretsforening ogsaa maatte have sit Sæde i Hamborg, da den vilde være bleven forbudt alle andre Steder.

ungarske*) Kvindeblad er startet nu fra 1. Jan. 1907 under Navn af »Kvinden og Samfundet«! Det udkommer 1 Gang om Maaneden og er officielt Organ for 2 store Kvindeforeninger.

Ragna Schou.

„Om Kvindekønnets naturlige Højhed“.

Saaledes lyder Titlen paa en mærkelig lille Bog, som udkom i København 1793. Den har til Forfatter den svenske Filosof og Digter Thomas Thorild (f. 1759, d. 1808).

Om Grundtanken i dette gamle, men evig unge Skrift mindedes jeg, da jeg læste Artiklen „Betty Hennings — Nora“ af Ingeborg Selchau i „Kvinden og Samfundet“ (d. 15. Febr. 1907 Nr. 3, Side 19). Henrik Ibsen lader Nora sige: „Jeg er først og fremmest Menneske“. Og I. S. bemærker dertil, at det slog hende med umiddelbar Styrke, hvor langt dybere — eller maaske højere — Ibsen i denne Sætning viser sig at se end sin Tids Mennesker. For hvor mange — det være sig Mænd eller Kvinder — staar det mon fuldstændig klart, at Kvinden først og fremmest er Menneske — og derefter Kvinde“!

Da jeg læste dette, slog det ogsaa mig med umiddelbar Styrke, at denne Betragtning af „Kvindekønnets naturlige Højhed“, som først og fremmest menneskelig, og derefter som kvindelig egentlig ligger til Grund for hele Kvindesagen. Det vil sige: Enhver sand Kvindesagsven maa dele den. Det gjorde derfor ogsaa Kvindesagsvennen Thorild for over hundrede Aar siden.

Er det nemlig ikke den selv samme Betragtning, Thorild gør gældende, naar han skriver:

„ det hændte en skøn Dag, at jeg læste i en Bog, hvad jeg vel hundrede Gange tidligere har læst, om Døtres Opdragelse, hvorledes de ikke tidlig nok kan uddannes til den ømtaalelige Dyd, der sømmer en Kvinde i Verden.

Hvad? tænkte jeg, de maa vel først betragtes som Mennesker, inden de betragtes som Kvinder?

Og denne ene Tanke — at den skønneste Halvdel af forstandige Væsener paa Jorden er først Mennesker, dernæst Kvinder, og ikke saaledes som man altid har betragtet dem, først Kvinder, dernæst Mennesker — denne ene Tanke nedslug min tyrkiske Indbildnings

*) I Tyskland udkom det første allerede i 1866 („Nye Baner“).